

SBULESA E GJIONN HYJ-DITUNIT

KAPTINA I.

¹ Sbulesa e Iesu Krishtit, qi ia dha Hyji me ua diftuem shërbëtorëvet vet, sa kanë me u bamë për së shpeiti; edhe i dërgoi e i shënoi me anë t'engjullit vet mbë shërbëtorin' e vet Gjionninë.

² I cilli deshmoi për fjalën e Hyjit, edhe për deshmin' e Iesu Krishtit, edhe sa pa.

³ Lum ai qi këndon, edhe ata qi ndëgjojnë fjalët' e profezisë, edhe ruejnë sa janë shkruem nd'ate, sepse koha *ashtë* ngjat.

⁴ Gjionni mbë shtatë kishat *qi janë* nd'Asi: hir edhe paqtim qoftë mbë ju prei ati qi asht' edhe qi ishte edhe qi vien; edhe prei shtatë Shpirtënash qi janë përpara shkambit ati;

⁵ edhe prei Iesu Krishtit, *qi ashtë* deshmitar besëtar, paralindësi prei së vdekunish, edhe i par' i rigavet dheut; mb'ate qi na deshi, edhe qi na lau prei fajevet t'ona me gjakun' e vet,

⁶ edhe na bani riga e priftëna te Hyji edhe Ati vet, mb'ate *qoftë* lavdia edhe pushteti ndë jetët të jetëvet. Amen.

⁷ Nje te vien me ret, edhe ka me e pamë qish-do sy, edhe ata qi e shpuenë, edhe gjithë kombet' e dheut kanë me u ndukunë për ate; po, amen.

⁸ Unë jam Alfa edhe Omega, e filluemeja edhe e mbarumeja, thotë Zoti, ai qi asht' edhe qi ishte edhe qi vien, Gjithë-pushtetësi.

⁹ Unë Giionni, vëllai juei, edhe shoq bashkë me ju ndë shtrëngimt e ndë regjënit e ndë durimt të Iesu Krishtit; qeshë ndë ujdhesët, qi qjuhetë Patmë, për fjalën' e Hyjit, edhe për deshmin' e Iesu Krishtit.

¹⁰ Erdha ndë shpirt ditën' e Zotit, edhe ndëgjova mbrapa meje nji za të madh, porsì za trumbete,

¹¹ qi thoshte: Unë jam Alfa edhe Omega, i pari edhe i mbrapëni; edhe: Qish shef, i shkrueti ndë libër, edhe i dërgo te kishat *qi janë* nd'Asi, ndë Efesë, edhe ndë Smyrnë, edhe ndë Pergamë, edhe ndë Thyaterë, edhe ndë Sardei, edhe ndë Filadelfi, edhe ndë Laodiki.

¹² Edhe u këthyeshë me pamë zaninë qi foli me mue, edhe kur u këthyeshë, pashë shtatë kandile t'arta,

¹³ edhe ndë miedis të shtatë kandilevet *pashë nji* qi gjante porsì bir nieriu, veshunë me nji petkë të gjatë qysh ndë kambë, edhe ngjeshunë mbë sisat me nji bres t'artë;

¹⁴ edhe kryet' e ati edhe flokët' *ishinë* të bardhë porsì lesh i bardhë, si bora; edhe syt' e ati porsì flakë ziarmi.

¹⁵ Edhe kambët' e ati gjaishinë porsì Orihalk, sikurse me qenë nxemë ndë furrë; edhe zan' i ati porsì za shumë ujënash.

¹⁶ Edhe kishte n'dorë të diathtë të vet shtatë yje; edhe prei gojës' ati dilte nji shpat' e prefëtë me dy presie; edhe faqeja e ati *ndriste* porsì dielli kur ndrit ndë fuqi të vet.

¹⁷ Edhe kur pash' ate, rashë ndër kambë t'ati porsì i vdekunë; edhe *ai* vuni dorën' e diathtë mbi mue, e më tha: Mos u friko, unë jam i pari edhe i mbrapëni,

¹⁸ edhe ai qi rron, edhe qesh i vdekunë, edhe nje te jam i gjallë ndë jetët të jetëvet, amen; edhe kam çelsat' e ferrit edhe të vdekësë.

¹⁹ Shkrueti qish pe, edhe qish janë, edhe qish kanë me u bamë për mbaskëndai.

²⁰ Mysterin' e shtatë yjevet qi pe mbë të diathtët t'eme, edhe shtatë kandilet' e arta. Shtatë yjetë jan' engjujt' e shtatë kishavet, edhe shtatë kandiletë qi pe, jane shtatë kishatë.

KAPTINA II.

¹ - Shkruei engjullit kishës' Efesinë. Këto thot' ai qi mba shtatë yjetë mbë të diathtët të vet, ai qi ecën ndë miedis të shtatë kandilevet arta:

² I dij punët' e tua, edhe mundiminë tat, edhe duriminë tat, edhe se s'munde me durueme të këqitë; edhe provove ata qi thonë se jan' apostoj, edhe nukë janë, edhe i gjete rrenësa.

³ Edhe durove, edhe ke durim, edhe u mundove për emëninë t'em, edhe s'u lodhe.

⁴ Por *di qish* kam kundrë teje, sepse le dashuninë tate të parënë.

⁵ Kujtohu pra prei kah re poshtë, edhe pendohu, edhe ban punët' e para, se ndë mos, vij shpeit te ti, edhe kam me lueitunë kandilenë tate prei vendit asai, ndë mos u pendofsh.

⁶ Por ke këte të *mirë*, se ke mëni punët' e Nikolaitëvet, të cillat' edhe un' i kam mëni.

⁷ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti: Ati qi mund do t'i ap me ngranë prei drushë jetësë, qi ashtë ndë miedis të paradisit Hyjit.

⁸ Edhe engjullit kishësë ndë Smyrnë shkruei: Këto thot' i pari edhe i mbrapëni, ai qi qe i vdekun' edhe rroi.

⁹ I dij punët' e tua, edhe shtrëngiminë, edhe vobezinë (por je i pasunë), edhe të nemunit' e atyneve qi thonë për vetëvetëhenë se janë ludej, edhe nukë janë, por *janë* mbëledhëje e Satanait.

¹⁰ Mos u friko për sa ke me pësue. Nje dialli te ka për me vumë disa prei jush ndë burk, qi të provohi, edhe keni me pasunë shtrëngim për dhetë ditt. Bahu besëtar qysh mbë vdekë, edhe kam me të dhanë kunorën' e jetësë.

¹¹ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti: Ati qi mund s'do t'i bahetë keq prei vdekësë dytë.

¹² Edhe engjullit kishësë ndë Pergamë shkruei: Këto thot' ai qi ka shpatën' e prefetë me dy presëje.

¹³ I dij punët' e tua, edhe ku e ke të ndenjunitë, atie ku ashtë shkambi i Satanait, edhe mba emëninë t'em, edhe nukë mohove besënë t'eme, edhe as nd'ato ditt qi *ishte* Andipa deshmitari em besëtar, i cilli u vra ndë ju, atie ku ka të ndenjunitë Satanai.

¹⁴ Por *di qish* kam pak gja kundrë teje, sepse ke atie *disa vetë* qi mbanë mësimin' e Balaamit, i cilli mësonte Balakunë me vumë shkandullë përpara të bijvet Israelit, qi të hanë kurban idhujsh, edhe të kurvënojnë.

¹⁵ Kështu ke edhe ti disa vetë qi mbanë mësimin' e Nikolaitëvet, qi e kam mëni.

¹⁶ Pendohu, se ndë mos, vij shpeit te ti, edhe kam me luftuem me ata me shpatën' e gojësë s'eme.

¹⁷ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti: Ati qi mund do t'i ap me ngranë prei manësë *qi ashtë* mpëshefetë, edhe do t'i ap nji shenjë të bardhë, edhe mbi shenjët shkruem nji emënë të ri, të cillinë askushi s'e ngjef, veçse ai qi e merr.

¹⁸ Edhe engjullit kishësë ndë Thyaterë shkruei: Këto thot' i Bir' i Hyjit, ai qi ka syt' e vet pors flakë ziarmi, edhe kambët' e ati qi gjajënë pors orihalk;

¹⁹ I dij punët' e tua, edhe dashuninë, edhe shërbesënë qi ban, edhe besënë, edhe duriminë tat, edhe punët' e tua, edhe të mbrapënatë se *janë* ma tepër se të paratë.

²⁰ Por *di qish* kam pak gja kundrë teje, se le gruen' lezabile, qi thotë për vetëvetëhenë se *ashtë* profeteshë, me mësuem edhe me gënjyem shërbëtorët' e mi, të kurvënojënë edhe të hanë kurban idhujsh.

²¹ Edhe i dhashë kohë asai me u penduem prej kurvënisë vet, por nuk' u pendue.

²² Nje unë tek e ve ndë shtrat, edhe ata qi kurvënojënë me ate ndë shtrëngim të math, ndë mos u pendofshinë prej punëvet veta.

²³ Edhe të bijt' e asai kam me i vramë me vdekë; edhe gjithë kishatë kanë me e ngjofunë, se unë jam ai qi shikoj veshjet' edhe zemëratë; edhe kam me i dhanë gjithë-se-cillit prej jush mbas punëvet tueja.

²⁴ Edhe u thom juve, edhe të tierëvet *qi janë* ndë Thyaterë, se sa s'kanë këte mësim, edhe ata qi s'ngjofnë të thellat' e Satanait, sikurse thonë. Nukë do të ve tietërë barrë mbë ju,

²⁵ veç ate qi keni, mbania qysh sa të vij.

²⁶ Edhe ati qi mund edhe qi ruen punët' e mia qysh së mbrapëni, kam me i dhanë pushtet mbi kombet;

²⁷ edhe "ka me i kullotunë me shkop të hekurët; *do të* thyhenë porsi enët' e tiegullarit", sikurse edhe un' e mora prej t'em-et;

²⁸ edhe kam me i dhanë yllin' e mëngjesëjesë.

²⁹ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti.

KAPTINA III.

¹ Edhe engjullit ndë Sardei shkrueti: Këto thot' ai qi ka shtatë Shpirtënat' e Hyjit, edhe shtatë yjetë; i dij punët' e tua, se e ke emëninë se rron, edhe je i vdekunë.

² Bahu i squtë, edhe forco të tierëtë sa kanë për me vdekunë, sepse nuk' i gjeta punët' e tua të plota përpara Hyjit.

³ Kujtohu pra si more edhe ndëgjove, edhe i ruei, edhe u pendo, ndë mos ndenjsh pra squtë, kam me ardhunë te ti porsi viedhës, edhe s'ke me ditunë mbë qish orë kam me ardhunë te ti.

⁴ Ke pak emëna edhe ndë Sardei, qi nuk' i ndyenë petëkat' e veta; edhe *ata* kanë me ecunë bashkë me mue me petëka të bardha, sepse janë të vëjefshim.

⁵ Ai qi mund, kyi ka me u veshunë me *petëka* të bardha, edhe s'kam me shuem emënin' e ati prej librësë jetësë, edhe kam me rrëfyem emënin' e ati përpara t'em et, edhe përpara engjujvet ati.

⁶ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti.

⁷ Edhe engjullit kishësë ndë Filadelfi shkrueti: Këto thotë shenjti, i vërteti, ai qi ka çelsin' e Davidit, ai qi çel, edhe askushi s'mbyll, edhe askushi s'çel.

⁸ I dij punët' e tua: nje te kam vumë përpara teje nji derë të çelë, edhe askushi s'mundetë me e mbyllunë, sepse ke pak fuqi, edhe rueite fjalënë t'eme, edhe nukë mohove emëninë t'em,

⁹ nje te kam me dhanë *n'dorë disa* prej mbëledhëjesë Satanait, qi thonë për vetëvetëhenë se janë ludej, edhe nukë janë, por rrejënë; nje te kam me bam' ata të vin' e të adhurojënë përpara kambëvet tua, edhe ta ngjofinë se unë të desha,

¹⁰ sepse rueite fjalën' e durimit t'em, edhe kam me të rueitunë prej orësë ngasëjesë qi ka për me ardhunë mbë gjithë botënë, për me provuem ata qi rrinë mbë dhet.

¹¹ Nje te vij shpeit, mba ate qi ke, qi të mos marri askushi kunorënë tate.

¹² Kush të mundi, kam me e bamë shtyllë ndë tempullë të Hyjit t'em, edhe s'ka me dalunë jashtë ma; edhe kam me shkruem mbi ate emënin' e Hyjit t'em, edhe emënin' e qytetit Hyjit t'em, Ierusalemësë re, qi sdrip prej qiellit kah Hyji em, edhe emëninë t'em të rinë.

¹³ Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti.

¹⁴ Edhe engjullit kishësë Laodikevet shkrueti: Këto thot' ai qi asht' Amen, besëtari edhe i vërteti deshmitar, e filluemeja krijesësë Hyjit.

¹⁵ I dij punët' e tua, se as i ftofëtë je, as i ngrofëtë; makarë të ishie i ftofët' as i ngrofëtë.

¹⁶ Por mbassi je kështu i vokëtë, edhe as i ftofët' as i ngrofëtë, kam për me të viellë prei gojësë s'eme.

¹⁷ Sepse thue, se: Jam i pasunë, edhe u bash' i pasunë, edhe s'kam nevojë as për kend, edhe nuk' e di se ti je i ngratë, edhe i mierë, edhe i vobek, edhe i verbëtë, edhe i sveshunë.

¹⁸ Të këshilloj me blemë prei mejet ar të provuem ndë ziarm, qi të bahesh i pasunë; edhe të veshish petëka të bardha, edhe të mos duketë turpënia e të sveshunit tat; edhe lyei syt' e tu me kollurë qi të shofish,

¹⁹ Unë gjithë sa i due, i qartoj edhe i mundoj, ki zellë pra edhe u pendo.

²⁰ Nje te rrij mbë derët, edhe trakulloj; ndë ndëgjoftë kushi zaninë t'em, edhe çel derënë, kam me hymë tek ai, edhe kam me darkuëm bashkë me ate, edhe ai bashkë me mue.

²¹ Ati qi mund, do t'i ap me ndenjunë bashkë me mue ndë shkamp t'em, sikurse edhe unë munda, edhe ndenja bashkë me t'em Atë ndë shkamp t'ati.

²² Ai qi ka vesh, le të ndëgjojë qish u thotë kishavet Shpirti.

KAPTINA IV.

¹ Mbaskëndai pashë, edhe nje nji der' e çelë ndë qiell; edhe zan' i parë qi ndëgjoja porsi za trumbete qi fliste bashkë me mue, e thoshte: Hip këtu, edhe kam me të diftuen sa duhenë me u bamë mbaskëndai.

² Edhe përnjiherë erdha ndë shpirt; edhe nje tek ishte nji shkamp ndë qiell, edhe mbi shkampt po rrinte *kushi*.

³ Edhe ai qi rrinte gjante mbë të pamit porsi gur iaspide edhe sardine; edhe ishte nji yl-ber rreth shkampit qi gjante mbë të pamit porsi smaragdinë.

⁴ Edhe rreth shkambit *ishinë* njizet e katër shqembe; edhe mbë shqembet pashë ndenjunë të njizet e katër pleqtë, veshunë me petëka të bardha, edhe kishinë mbi krenët të vet kunora t'arta.

⁵ Edhe delshinë prei shkambit vetima e bumbullimë e zana. Edhe përpara shkambit *ishinë* shtatë llambadhe të ziarmmit ndezunë, të cillatë janë shtatë Shpirtënat' e Hyjit.

⁶ Edhe përpara shkambit *ishte* nji det gastareje, qi gjante porsi krystalë. Edhe ndë miedis të shkambit edhe rreth shkambit katër shtasë, qi *ishinë* plot me sy përpara e mbrapa.

⁷ Edhe shtas' e parë gjante porsi leon, edhe shtas' e dytë gjante porsi viç, edhe shtas' e tretë e kishte faqenë porsi njeri, edhe shtas' e katërtë gjante porsi shqipe qi fluturon.

⁸ Edhe të katër shtasëtë kishinë gjithë-se-cilla veç e veç ka gjashtë fletë përçark, edhe përmbrenda *ishinë* plot me sy; edhe s'kanë të prajtunë dit' e natë, tue thanë: Shenjt, Shenjt, Shenjt, Zoti Hyj Gjithë-pushtetësi, ai qi ishte edhe qi asht' edhe qi vien.

⁹ Edhe shtasëtë kur i apinë lavdi e nder e të falunë ndersë ati qi rrinte mbë shkampt, qi rron ndë jetët të jetëvet,

¹⁰ të njizet e katër pleqtë do t'i bijenë përpara ati qi rri mbë shkampt, edhe do t'e adhurojnë' ate qi rron ndë jetët të jetëvet, edhe do të venë kunorat' e veta përpara shkambit, tue thanë:

¹¹ I vëjefshim je, o Zot, me marrë lavdin' e nderin' e fuqinë, sepse ti krijove të gjitha, edhe për dashuniminë tat jan' edhe u krijuenë.

KAPTINA V.

¹ Edhe pashë mbë të diathtët ati qi rrinte mbi shkamt një libër shkruem përbrenda e përjashta, bulosunë me shtatë bula.

² Edhe pashë një engjullë të fortë tue leçitunë me za të math: Cilli asht' i vëjefshim me çelunë librinë, edhe me sgjidhunë bulat' e ati.

³ Edhe askushi nukë mundeit ndë qiellt, as mbë det, as ndënë dhet, me çelunë librinë, as me e pamë.

⁴ Edhe unë qjaishiem shumë sepse askushi nuk' u gjind i vëjefshim me çelun' e me kënduem librinë, as me e pamë.

⁵ Edhe një prei pleqsh më thotë: Mos qjai, një te mudi leoni qi ashtë prei farësë ludësë, rraja e Davidit, me çelunë librinë, edhe me sgjidhunë shtatë bulat e ati.

⁶ Edhe pashë, edhe një ndë miedis të shkambit edhe të katër shtasëvet, edhe ndë miedis të pleqvet, një Qeq qi po rrinte pors i therunë, edhe kishte shtatë brij, edhe shtatë sy, të cillët janë shtatë Shpirtënat' e Hyjit, *qi janë* dërguem ndëpër gjithë dhenë.

⁷ Edhe erdhi e muer librinë prei së diathtës' ati qi ishte ndenjunë mbë shkamt.

⁸ Edhe kur muer librinë, të katër shtasët' edhe të njizet e katër pleqtë ranë përpara Qeqjtit, qi kishinë gjithë-se-cilli qithara e kupa t'arta, mbushunë me qemna, të cillatë janë të falunat' e shenjtënavet.

⁹ Edhe këndoishinë *nji* kankë të re, tue thanë: I vëjefshim je me marrë librinë, edhe me çelunë bulat' e ati, sepse u therë, edhe na *shpërbleve* te Hyji me gjakunë tat, prei qish-do fare e gjuhe e populli e kombi,

¹⁰ edhe na bane riga e priftëna te Hyji ynë, edhe kemi me regjenuem mbi dhet.

¹¹ - Edhe pashë, edhe ndëgjova një za shumë engjujsh rreth shkambit edhe shtasëvet edhe pleqvet; edhe numër' i atyneve ishte me dhetë mijëna dhetë mijënash,

¹² qi thoshinë me za të math: I vëjefshim ashtë Qeqji i therunë me marrë fuqin' e pasien' e dien' e vërtytin' e nderin' e lavdin' e bekiminë.

¹³ - Edhe qish-do krijetyrë qi ashtë ndë qiellt, edhe mbë dhet, edhe ndënë dhet, edhe sa janë ndë det, edhe gjith' ato *qi janë* nd'ato, ndëgjova qi thoshinë: Mb'ate qi rri mbë shkamt edhe mbë Qeqjinë *qoftë* bekimi e nderi e lavdia e pushteti ndë jetët të jetëvet.

¹⁴ Edhe të katër shtasëtë, thoshinë: Amen; edhe të njizet e katër pleqtë ran' edhe adhuruen' ate qi rron ndë jetët të jetëvet.

KAPTINA VI.

¹ Edhe pashë kur çeli Qeqji njanënë bulë, edhe ndëgjova një prei të katër shtasëvet qi thoshte, pors i bumbullime: Eja edhe shif.

² Edhe pashë, edhe një një kal i bardhë; edhe ai qi rrinte mbi ate kishte një hark, edhe iu dha një kunorë, edhe duel mundës, edhe qi të mudi.

³ Edhe kur çeli bulën' e dytë, ndëgjova shtasën' e dytë qi thoshte: Eja edhe shif.

⁴ Edhe duel një tietër kal i kuq; edhe ai qi rrinte mbi ate iu dha me ngritunë paqtiminë prei dheut, edhe të therinë njani tietërinë; edhe iu dha një thik' e madhe.

⁵ Edhe kur çeli bulën' e tretë, ndëgjova të tretënë shtasë qi thoshte: Eja edhe shif. Edhe pashë, edhe një një kal i zi, edhe ai qi rrinte mbi ate, kishte një zygare ndë dorët të vet.

⁶ Edhe ndëgjova një za ndë miedis të katër shtasëvet qi thoshte: *Nji* Hu gruni për *nji* dinar, edhe tre huna elbi për një dinar; edhe: Mos i ban dam vojtit edhe venësë.

⁷ Edhe kur çeli bulën' e katërtë, ndëgjova zanin' e të katërtësë shtasë qi thoshte: Eja edhe shif.

⁸ Edhe pashë, edhe nje nji kal i gjelbëtë, edhe ai qi rrinte sipër ati, e kishte emëninë Vdekë, edhe Ferri e merrte mbrapa bashkë; edhe u dha atyneve pushtet përmbi të katërtën' e dheut me vramë me shpatë e me zi buke e me vdekë, edhe me bishat' e dheut.

⁹ Edhe kur çeli bulën' e pesëtë, pashë përposh theroresë shpirtënat' e atyneve qi janë therunë për fjalën' e Hyjit, edhe për ate deshminë qi kishinë.

¹⁰ Edhe thërritshinë me za të math, tue thanë: Qysh kurë, o Zotënia i shenjtënueshim edhe i vërtetë, nukë gjukon edhe nukë merr shpagim për gjakunë t'anë prei atyneve qi rrinë mbë dhet?

¹¹ Edhe i dhanë gjithë-se-cillit stolia të bardha, edhe u than' atyne të prahen' edhe për pak kohë, qysh sa të mbushen' edhe shërbëtorëtë shokët' e atyne edhe vëllazënit' e atyne, qi kanë për me u vramë sikurse edhe ata.

¹² Edhe pashë kur çeli bulën' e gjashtë; edhe nje tek u ba nji dhe-lëkundie e madhe, edhe dielli u ba i zi porsi thes i leshtë, edhe hana u ba porsi gjak.

¹³ Edhe yjet' e qiellit ranë për dhe, porsi druja e fikut qi heth fiqt' e papiekunë, kur tundetë prei erësë madhe.

¹⁴ Edhe qielli u tërhoq "porsi letëra kur mpështilletë", edhe qish-do mal e ujëdhës u tundnë prei vendeve vet.

¹⁵ Edhe rigat e dheut, e njerëzit' e mëdhej, e të pasunit', e urdhën-mijësit', e të fortëtë, edhe qish-do shërbëtuer, e qish-do i lirë mpëshëfnë vetëvetëhenë ndëpër shpellat e ndëpër shkrepat e malevet,

¹⁶ edhe u thoshinë malevet e shkrepavet: Bini mbi ne, edhe na mpëshifni prei faqes' ati qi rri mbë shkampt, edhe prei zemërimit Qengjit,

¹⁷ sepse erdhi dit' e madhe e zemërimit ati, edhe cilli mundetë me qindruem?

KAPTINA VII.

¹ Edhe mbaskëndai pashë katër engjui qi rrijshinë mbë të katër kantet e dheut, e mbaishinë të katër erat' e dheut, qi të mos frynte erë mbë dhet, as mbë det, as mbë qish-do dru.

² Edhe pashë nji tietër' engjullë, qi hipte prei së lemesë diellit, e kishte bulën' e Hyjit gjallë, edhe u thërriti me za të math atyne të katër engjujvet, qi u dha t'i bajinë dam dheut edhe detit,

³ e thoshte: Mos i bani dam dheut, as detit, as druvet, qysh sa të bulosimë shërbëtorët' e Hyjit t'ynë ndë ball t'atyne.

⁴ Edhe ndëgjova numërin' e atyneve qi u bulosnë: nji qind e katër-dhet' e katër mijë prei qish-do fare të bijvet Israelit;

⁵ prei farësë ludësë dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Rubenit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Gadit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë;

⁶ prei farës'Aserit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Nefthalinit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Manassesë dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë;

⁷ prei farësë Symeonit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Leviut dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farës' Isaharit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë;

⁸ prei farës' Zabulonit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë; prei farësë Beniaminit dy-mbë-dhetë mijë të bulosunë.

⁹ Mbaskëndai pash' edhe nje shumë gjindie, qi s'mundei me e ngjefun' askushi, prei qish-do kombi e farash e popujsh e gjuhënash, qi rrijshinë përpara shkambit edhe përpara Qengjit, veshunë me stolia të bardha, edhe *mbaishinë* finike ndër duer të veta.

¹⁰ Edhe thërritshinë me za të math, e thoshinë: Shpëtimi ashtë mbë Hyjinë t'anë qi rri mbë shkampt, edhe mbë Qengjinë.

¹¹ Edhe gjith' engujtë rrijshinë rreth shkambit edhe pleqvet edhe të katër shtazëvet, edhe ranë përmbys përpara shkambit e adhuruenë Hyjinë,

¹² tue thanë: Amen, bekimi e lavdia e ditunia e të falunitë ndersë e nderi e fuqia e vërteta *qoftë* mbë Hyjinë t'anë ndë jetët të jetëvet. Amen.

¹³ Edhe u përgjeq një prei pleqvet, e më tha: Cillëtë janë këta qi janë veshunë me stolia të bardha, edhe prei kah erthnë?

¹⁴ Edhe i thashë: Zot, ti e di. Edhe më tha: Këta jan' ata qi vinë prei shtrëngimit math, edhe lanë stoliat' e veta, edhe sbarhnë stoliat' e veta me gjakun' e Qengjit.

¹⁵ Përandai janë përpara shkambit Hyjit, edhe i lutenë dit' e natë ndë tempull t'ati; edhe ai qi rri mbë shkamt ka me ndenjunë ndër ata.

¹⁶ Nukë do të kenë ma uni, as nukë do të kenë ma et, as nukë do të bierë dielli mbi ata, as qish-do farë vape,

¹⁷ sepse Qengji *qi ashtë* ndërmiat shkambit, do t'i kullosi, e do t'u tërhiaki udhënë ndë të gjalla gurrë ujënash; edhe Hyji do të mpëshijë qish-do lot prei syvet atyne.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe kur çeli të shtatënë bulë u ba pushim ndë qiellit si ndo-nja gjymës ore.

² Edhe pashë të shtat' engujtë, të cillëtë rrijshinë përpara Hyjit, edhe u dhan' atyneve shtatë trumbeta.

³ Edhe erdhi një tietër' engjullë, edhe qindroi mbë therorenë, e mbante një qemtar t'artë; edhe iu dhan' ati shumë qemna, qi t'i bierë me të falunat e gjithë shenjtënavet mbë theroren' e artë *qi ashtë* përpara shkambit.

⁴ Edhe hipi tymi i qemnavet me të falunat e shenjtënavet prei dorës' engjullit përpara Hyjit.

⁵ Edhe engjulli muer qemtarinë, edhe e mbushi prei ziarrmit theroresë, edhe e hodhi mbë dhet; edhe u banë zana e bumbullima e vetima e dhe-lëkundie.

⁶ Edhe të shtat' engujtë qi kishinë të shtatë trumbetat' u banë gati me u ranë trumbetavet.

⁷ Edhe engjull' i parë i ra trumbetësë, edhe u ba breshën e ziarrm përziem me gjak, edhe u hothnë mbë dhet; edhe e treta druvet u dogj, edhe qish-do bar' i ngjomë u doq.

⁸ Edhe engjull' i dytë i ra trumbetësë, edhe porsi një mal i math i diegunë me ziarrm u hoth ndë det, edhe e treta detit u ba gjak.

⁹ Edhe vdiq e treta krijetyravet gjalla *qi ishinë* ndë det, edhe e treta barkavet u prish.

¹⁰ Edhe engjull' i tretë i ra trumbetësë, edhe ra prei qiellit një yll i math ndezunë porsi llambadhe, e ra mbi të tretën' e lumnavet, edhe mbi gurrët e ujënavet.

¹¹ Edhe emëni i yllit thohet' Apsenth; edhe e treta e ujënavet u këthye mbë Apsenth, edhe shumë njerës vdiqnë prei ujënavet sepse u ithtuenë.

¹² Edhe engjull' i katërtë i ra trumbetësë, edhe u plague e treta e diellit, edhe e treta e hanësë, edhe e treta e yjevet, qi t'errësohet' e treta e atyneve, edhe dita të mos ndrasi të tretën' e asai, edhe nata por kështu.

¹³ Edhe pash' edhe ndëgjova një engjullë tue fluturuem ndë miedis të qiellit, qi thoshte me za të math: Mier, mier, mier ata qi rrinë mbë dhet, për zanat e tierë të trumbetësë tre engujvet qi kanë për me u ranë trumbetavet.

KAPTINA IX.

¹ Edhe engjull' i pesëtë i ra trumbetësë, edhe pashë një yll prei qiellit qi binte mbi dhet, edhe u dha çelësi i pusit abyssit, edhe çeli pusin' e abyssit;

² edhe duel tym prei pusit, porsi tym i një furrësë madhe; edhe u errësue dielli edhe era prei tymit pusit.

³ Edhe prei tymit duelnë karcaleca mbi dhet, edhe u dha atyneve pushtet, sikurse kanë pushtet shkarpinjt' e dheut.

⁴ Edhe u than' atyneve qi të mos i bajënë dam barit dheut, as qish-do ngjomësine, as kish-do druje, veç atyne njerëzëvet vetëmë qi s'kanë bulën' e Hyjit ndë ball të vet.

⁵ Edhe u tha atyneve qi të mos i vrasinë, por të mundohenë pesë muej; edhe mundimi i atyneve *ishte* porsi mundim shkarpini, kur quk njerinë.

⁶ Edhe nd'ato ditt njerëzitë kanë me kërkuem vdekënë, edhe s'kanë me e gjetunë, edhe kanë me dëshëruem për me vdekunë, edhe vdeka ka me ikunë prei atyneve.

⁷ Edhe të përgjaitëmet' e shkarpinjvet gjaishinë porsi kual qi janë bamë gati për luftë, edhe mbi krenët t'atyne *kishinë* porsi kunora t'arta, edhe faqet' e atyneve *ishinë* porsi faqe njerëzish.

⁸ Edhe kishinë flokë, porsi flokë grash, edhe dhambët' e atyneve *ishinë* porsi dhambë leonësh.

⁹ Edhe kishinë thurakë, porsi thurakë të hekurte; edhe zan' i fletëvet atyne *ishte* porsi za qerresh shumë kualsh, kur ecinë ndë luftë.

¹⁰ Edhe kishinë bishtëna qi gjaishinë porsi të shkarpinjvet, edhe ndëpër bishtënat t'atyne kishinë thumba; edhe pushteti i atyne *ishte* me u bamë dam njerëzëvet pesë muej.

¹¹ Edhe kishinë rigë përmbi vetëvetëhen' engjullin' e abyssit; ai e ka emëninë Hebraisht Abaddon, edhe mbë *gjuhë* të Grekëvet e ka emënin' Apolljon [*Prishës*].

¹² Njana mier shkoi; nje te po vin' edhe dy mier mbaskëndai.

¹³ Edhe engjull' i gjashtë i ra trumbetësë, edhe ndëgjova nji za prei të katër brinavet theores' artë *qi ashtë* përpara Hyjit,

¹⁴ qi i thoshte të gjashtit engjullë qi kishte trumbetënë: Sgjith të katër engjulltë qi janë lidhunë mbë lumin' e madh Efratinë.

¹⁵ Edhe u sgjithnë të katër engjulltë qi ishinë bamë gati për orën' e për ditën' e për muejin' e për vitinë, për me vramë të tretën' e njerëzëvet.

¹⁶ Edhe numëri i ushtëtorëvet kalorisë *ishte* dy herë ka dhetë mijëna dhetë mijënash; edhe ndëgjova numërin' e atyneve.

¹⁷ Edhe kështu pashë kualtë mbë të pamit, edhe ata qi rrijshinë mbi ata, se kishinë thurakë të ziarrmit edhe të jakinshit e të surfullit; edhe krenët' e kualvet *ishinë* porsi krenë leonësh, edhe prei gojavet atyne delte ziarrm e tym e surfullë.

¹⁸ Prei këtyne të treve u vran' e treta e njerëzëvet, prei ziarrmit e prei tymit e prei surfullit qi delte prei gojavet atyne.

¹⁹ Sepse pushtetet' e atyneve janë ndë gojë t'atyne, sepse bishtënat' e atyne gjainë porsi të gjarpinjvet, edhe kishinë krenë, edhe me ata baishinë dam.

²⁰ Edhe njerëzit' e tierë qi ata s'u vranë me këto plagë, as nuk u penduenë prei punëvet duervet veta, qi të mos adhurojnë diajtë, edhe idhujt' e artë e të argjanttë e të ramtë e të gurit e të drunit, të cillëtë s'munden' as me ndëgjuem, as me ecunë.

²¹ Edhe nuk' u penduenë prei vrasievet veta, as prei farmaqiavet veta, as prei kurvënisë vet, as prei të viedhëmevet veta.

KAPITULLI X.

¹ Edhe pashë nji tietër' engjullë të fortë tue sdripunë prei qiellit, veshunë me re, edhe *kishte* yl-berinë mbë kryet, edhe faqeja e ati porsi dielli, edhe kambët' e ati porsi shtylla ziarrmi.

² Edhe kishte n'dorë të vet nji libër të vogëlë hapëtë; edhe vuni kambën' e vet të diathtënë mbi dhet, edhe të mangjëtënë mbi dhet;

³ edhe thërriti me za të math, porsi leoni kur ulurin; edhe kur thërriti, folnë të shtatë bumbullimatë me zanat e vet.

⁴ Edhe kur folnë të shtatë bumbullimatë me zanat e vet, pata për me shkruem; edhe ndëgjova një za prej qiellit që më thoshte: Bulos ato që folnë të shtatë bumbullimatë, edhe mos i shkrueti.

⁵ Edhe ai engjulli që pashë tue ndenjunë mbi det edhe mbi dhet, ngriti dorën' e vet ndë qiell,

⁶ edhe bani be për ate që rron ndë jetët të jetëvet, i cilli ndërtoi qiellin' edhe sa janë nd'ate, edhe dhen' edhe sa janë nd'ate, edhe detin edhe sa janë nd'ate, se kohë s'ka me qenunë ma.

⁷ Por ndë dijt të zanit engjullit shtattë, kur ka për me i ranë trumbetësë, atëherë ka me u mbaruem mysteri i Hyjit, sikurse u dha zanin' e mirë shërbëtorëvet vet profetënavet.

⁸ Edhe ate zaninë që ndëgjova prej qiellit, për-së-ri fliste me mue, e thoshte: Shko, e merr librin' e vogëlë të haptinë n'dorë t'engjullit që ka ndenjunë mbi det edhe mbi dhet.

⁹ Edhe voita tek engjulli, e i thashë: Ep-më librin' e vogëlë. Edhe ai më thotë: Merr-e edhe haje, edhe ka me të ithtue barkunë tat, por ndë gojë të tate ka me qenun' i ambëlë porsi mialtë.

¹⁰ Edhe mora librin' e vogëlë prej dorës' engjullit, edhe e hangra; edhe ishte ndë gojë t'eme, porsi mialtë i ambëlë; edhe kur e hangra u ithtue barku em.

¹¹ Edhe më thotë: Duhetë me profetizuem për-së-ri ri mbë shumë popuj e kombe e gjuhëna e riga.

KAPTINA XI.

¹ Edhe m'u dha një kallam që gjante porsi shkop; edhe engjulli rrinte e më thoshte: Ngreu, edhe mat tempullin' e Hyjit, edhe therorenë, edhe ata që adhurojnë nd'atë,

² por oborrinë që *ashhtë* përjashta tempullit lene jashtë, edhe mos e mat, sepse u dha mbë kombet; edhe qytetinë shenjt kanë me e shkelunë katër-dhet' e dy muej.

³ Edhe kam me u dhanë të dy deshmitarëvet mi, edhe do të profetizojnë një mijë e dy qind e gjashtë-dhetë dijt, veshunë me thasë.

⁴ Këta janë dy drunat' e ullinit, edhe dy kandiletë që rrinë përpara Hyjit dheut.

⁵ Edhe ndë dashtë kushi me u bamë dam, del ziarm prej gojës' atyne, edhe ha anëmiqt' e atyne; edhe ndë dashtë kushi me u bamë dam, kështu duhetë me u vram' ai.

⁶ Këta kanë pushtet me mbyllunë qiellinë, për mos me ranë si ndë dijt të profetis' atyne; edhe kanë pushtet mbi ujënat me i këthyem mbë gjak, edhe me i ranë dheut me qish-do farë plage, sa herë të denë.

⁷ Edhe kur të mbarojnë deshmin' e vet, bisha që del prej abyssit ka me bamë luftë me ata, edhe ka me i mundunë, edhe ka me i vramë.

⁸ Edhe korpënat' e atyneve *kanë me u dergjunë* mbi rrugën' e qytetit math, që quhetë shpirtënisht Sodomë edhe Egjyptë, atie ku u kryqëzue edhe Zoti ynë.

⁹ Edhe kanë me pamë *shumë vetë* prej popujvet e prej faravet e prej gjuhënavet e prej kombevet korpënat' e atyneve tri dijt e gjymës, edhe s'kanë me lanë korpënat' e atyneve me i vumë ndër vorret.

¹⁰ Edhe ata që rrinë mbë dhet kanë me u gëzue për ata, e kanë me u gazëmue; edhe kanë me i dërgue dhunëti njëni tietërit, sepse këta të dy profetënitë munduen' ata që rrinë mbë dhet.

¹¹ Edhe mbas tri ditsh e gjymës hyni mb'ata frymë jete prej Hyjit; edhe qindruenë mbë kambë të veta, edhe i muer frik' e madhe ata që i shifshinë.

¹² Edhe ndëgjuenë një za të math prej qiellit që u thoshte: Hipni këtu. Edhe hipnë mbë qiell mbë ret, edhe anëmiq' e atyneve i panë.

¹³ Edhe nd'ate orë u ba një dhe-lëkundie e madhe, edhe e dhetta qytetit ra, edhe u vranë ndë dhe-lëkundiet shtatë mijë emëna njerëzish; edhe të tietër' i muer frika, edhe i dhanë lavdi Hyjit qiellit.

¹⁴ E dyta mier shkoi, një e treta te po vien shpeit.

¹⁵ Edhe i shtatti engjull' i ra trumbetësë, edhe u banë zana të mëdha ndë qiell që thoshinë: Regjëniat' e botës' u banë të Zotit t'ynë, edhe të Krishtit ati, edhe ka me regjënuem ndë jetët të jetëvet.

¹⁶ Edhe të nijzet e katër pleqtë, që janë ndenjunë mbë shqembet e vet përpara Hyjit, ranë me faqe për dhe, edhe adhuruenë Hyjinë,

¹⁷ tue thanë: Falemi ndersë teje, o Zoti Hyj gjithë-pushtetësi, ai që asht' edhe që ishte edhe që vien, sepse more fuqinë tate të madhenë, edhe regjënove.

¹⁸ Edhe kombet' u zemëruenë, edhe erdhi zemërimi yt; edhe koha e të vdekëvet, që të gjukohenë, edhe të apish pagënë mbë shërbëtorët e tu profetënitë, edhe mbë shenjtënat, edhe mb'ata që kanë frikë emëninë tat, mbë të vegjëlit edhe mbë të mëdhejt, edhe të vdierrish ata që vdornë dhenë.

¹⁹ Edhe u çel tempulli i Hyjit ndë qiell, edhe u duk arka e dhiatës' ati ndë tempull t'ati; edhe u banë vetima e zana e bumbullima e dhe-lëkundie e breshën i math.

KAPTINA XII.

¹ Edhe u duk një shenj' e madhe ndë qiell: një grue veshunë diellinë, edhe hana ishte përposh kambëvet asai, edhe mbi kryet t'asai një kunorë dy-mbë-dhetë yjesh.

² Edhe mbassi ishte me barrë, bërtiste prej të dhimtunit e prej mundimit që të pielli.

³ Edhe u duk një tietër shenjë ndë qiell, edhe një një drej i math e i kuq, që kishte shtatë krenë edhe dhetë brina, edhe mbi krenët të vet shtatë kunora.

⁴ Edhe bishiti i ati tërhiqte të tretën' e yjvet qiellit, edhe i hodhi mbë dhet. Edhe dreji ndenji përpara gruesë që kishte për me piellë, që të hajë dialin' e asai, kur të pielli,

⁵ edhe puell një dial mashkullë, që ai kishte për me kullotunë gjithë kombetë me shkop të hekurte; edhe diali i asai u rrëmbye te Hyji, edhe te shkambi i ati.

⁶ Edhe grueja iku ndë shkretinë, atie ku ka vend bamë gati prej Hyjit, që ta ushqejën' atie një mijë e dy qind e gjashtë-dhetë ditë.

⁷ Edhe u ba luftë ndë qiell: Mihaili edhe engjijt' e ati luftuenë kundrë drejit, edhe dreji luftoi edhe engjijt' e ati.

⁸ Edhe nukë muftnë, as vend s'u gjet për ata ma ndë qiell.

⁹ Edhe u hoth poshtë dreji i math, gjarpëni i moçim që quhetë Diall, edhe Satanai, ai që gënjen gjithë botënë, u hoth poshtë mbë dhet; edhe engjijt' e ati bashkë me atë u hothnë *poshtë*.

¹⁰ Edhe ndëgjova një za të math që thoshte ndë qiell: Tashi u ba shpëtimi edhe fuqia edhe regjënia e Hyjit t'ynë, edhe pushteti i Krishtit ati, sepse u hoth *poshtë* ai që përflet vëllazënitë t'anë, ai që përfliste ata përpara Hyjit t'ynë dit' e natë.

¹¹ Edhe ata e mundën me anë të gjakut Qengjit, edhe për fjalën' e deshmisë vet, edhe nuk' e deshnë jetën' e vet qysh mbë vdekë.

¹² Përandai gëzohi *ju* qijetë, edhe ata që rrinë mb'ata; mier ata që rrinë mbë dhet edhe ndë det, se sdripi Dialli te ju, ai që ka zemërim të math, sepse e di se ka pak kohë.

¹³ Edhe kur pa dreji se u hoth *poshtë* ndë dhet, ndoqi gruenë që puell mashkullinë.

¹⁴ Edhe iu dhanë gruesë dy fletë të shqipesë madhe, për me fluturuem ndë shkretinë ndë vend të vet, atie ku ushqehetë kohë edhe kohëna edhe gjymës kohe, *lark* prei faqesë gjarpënit.

¹⁵ Edhe gjarpëni lishoi mbrapa kryesë prei gojësë vet ujë porsi lum, qi ta bajë me e marrë lumi.

¹⁶ Edhe dheu i ndifi gruesë, edhe dheu hapi gojën' e vet, edhe piu luminë qi lishoi dreqi prei gojësë vet.

¹⁷ Edhe dreqi u zemërue mbi gruenë, edhe vote me bamë luftë bashkë me të tierët e farës' asai, qi ruejënë porosit' e Hyjit, edhe qi kanë deshmin' e Iesu Krishtit.

KAPTINA XIII.

¹ Edhe ndenja mbi ranët të detit, edhe pashë një bishë qi dilte prei detit, qi kishte shtatë krenë e dhetë brina; edhe mbi brinat të vet dhetë kunora, edhe mbi krenët të vet një emënë të nemuni.

² Edhe ajo bisha qi pashë gjante porsi pardallë edhe kambët' e veta porsi të harushësë, edhe goja vet, porsi gojë leoni. Edhe dreqi i dha fuqin' e vet, edhe shkambin' e vet, edhe pushtet të math.

³ Edhe pashë një prei krenëvet asai porsi të plaguem për vdekë; edhe plaga e vdekës' asai u shëndosh, edhe gjithë dheu u mërekullue mbrapa bishësë.

⁴ Edhe adhruenë dreqinë qi i dha pushtet bishësë, edhe adhruenë bishënë, tue thanë: Cilli i përgjan bishësë? Cilli mundetë me luftuem me atë?

⁵ Edhe iu dha asai gojë qi flet *fjalë* të mëdha të nemuna; edhe iu dha asai pushtet me bamë luftë katër-dhet' e dy muej.

⁶ Edhe hapi gojën' e vet mbë të nemunë kundrë Hyjit, me nemun' emënin' e ati, edhe tendën' e ati, edhe ata qi rrinë ndë qiellit.

⁷ Edhe iu dha me bamë luftë me shenjtënat, edhe me i mundunë; edhe iu dha asai fuqi përmbi qish-do farë e gjuhë e komp.

⁸ Edhe kanë me e adhruem gjith' ata qi rrinë mbë dhet, të cillëvet nukë janë shkruem emënatë ndë libër të jetësë Qengjit therunë çë kurë se ashtë ngrefunë bota.

⁹ - Ndë pastë kushi vesh, le të ndëgjojë.

¹⁰ - Ndë pruftë kushi tietërinë ndë robëni, *edhe ai* vete ndë robëni; ndë vraftë kushi me thikë, edhe ai duhetë me u vramë me thikë. Këtu ashtë durimi edhe besa e shenjtënavet.

¹¹ Edhe pashë një bishë qi dilte prei dheut, edhe kishte dy brina qi gjajinë porsi të qengjit, edhe fliste si dreq.

¹² Edhe bante gjithë pushtetin'e bishësë parë përpara asai; edhe bante dhenë edhe ata qi rrinë mb'ate qi t'adhurojënë bishën' e parë, qi iu shëndosh plaga e vdekës' asai.

¹³ Edhe bante shenjë të mëdha kaqi sa bante me sdripun' edhe ziarrm prei qiellit mbë dhet përpara njerëzëvet.

¹⁴ Edhe gënjente ata qi rrijsinë mbë dhet për ato shenjet qi iu dhan' asai me bamë përpara bishësë, e u thoshte atyneve qi rrijsinë mbi dhet me i bamë figure bishësë qi kishte plagën' e thikësë, edhe rroi.

¹⁵ Edhe iu dha asai me i dhanë frymë figuresë bishësë kaqi sa të flasi edhe figureja e bishësë, edhe të bajë me u vram' ata qi të mos adhurojinë figuren' e bishësë.

¹⁶ Edhe bante të gjithë, të mëdhej e të vegjilë, e të pasunitë, e të vobegëtë, e të lirëtë, e shërbëtorëtë, qi të merrinë shenjë mbë dorën' e diathtë t'atyne, a mbë ballënat t'atyne,

¹⁷ edhe qi të mos mundetë kushi me blem' a me shitunë, veç ati qi ka shenjënë, a emënin' e bishësë, a numërin' e emënit asai.

¹⁸ Këtu ashtë ditunia: ai qi ka mendienë, le të ngjefi numërin' e bishësë, sepse ashtë numërë njeriu, edhe numëri i ati *ashtë* gjashtë qind e gjashtë-dhet' e gjashtë.

KAPTINA XIV.

¹ Edhe pashë, edhe nje Qengji te rrinte mbi mal të Sionit, edhe bashkë me atë ishinë një qind e katër-dhet' e katër mijë, qi kishinë shkruem ndë ballënat të vet emënin' e të atit ati.

² Edhe ndëgjova një za prej qiellit, porsì za shumë ujënash, edhe porsì za bumbullime të madhe; edhe ndëgjova një za qitharorësh qi qitharoishinë me qitharat e veta.

³ Edhe këndoishinë porsì një kankë të re përpara shkambit, edhe përpara katër shtazëvet edhe pleqvet; edhe askushi s'mundeit me marrë vesht kankënë, veç të një qind e katër-dhet' e katër mijë *vetëtë*, qi ishinë *shpërblemë* prej dheut.

⁴ Këta jan' ata qi nuk' u ndynë bashkë me gra, sepse janë virgjën, këta jan' ata qi marrinë mbrapa Qengjin' atie ku të shkojë, Këta u shpërblenë prej njerëzëvet, *qi janë* të zanëtë fill te Hyji edhe te Qengji.

⁵ Edhe ndë gojë t'atyne nuk' u gjet gënjim, sepse janë faqe-bardhë përpara shkambit Hyjit.

⁶ Edhe pashë një tietër' engjullë tue fluturuem ndë miedis të qiellit, qi kishte ungjillin' e pasosunë, qi të ungjillëzojë mb'ata qi rrinë mbë dhet, edhe mbë qish-do komb' e farë e gjuhë e popullë,

⁷ edhe thoshte me za të math: Kini frikë Hyjinë, edhe epni lavdi ati, sepse erdhi ora e gjyqit ati; edhe adhuroni ate qi bani qiellin' e dhen' e gurret' e ujënavet.

⁸ Edhe një tietër' engjull' u ngrit mbrapa e thoshte: "Ra, ra Babylona", qytet i math, sepse ngjomi gjithë kombetë me venën' e zemërimit kurvënisë vet.

⁹ Edhe një engjull' i tretë i muer mbrapa ata, tue thanë me za të math: Ndë adhuroftë bishën' edhe figuren' e asai, edhe ndë marrtë shenjë ndë ball të vet, e mbë dorë të vet,

¹⁰ edhe ai ka me pimë prej venësë zemërimit Hyjit, qi ashtë derdhun' i thieshtë ndë potir të zemërimit ati; edhe ka me u munduem me ziarrm e me surfullë përpara engjujvet shenjtënueshim, edhe përpara Qengjit;

¹¹ edhe tymi i mundimit atyne hipën ndë jetë të jetëvet; edhe s'kanë të prajtunë dit' e natë ata qi adhurojnë bishën' edhe figurën' e asai, edhe ndë marrtë kushi shenjën' e emënit asai.

¹² Këtu ashtë durimi i shenjtnënavet, këtu *jan'* ata qi rrejënë porosit' e Hyjit, edhe besën' e Iesuit.

¹³ Edhe ndëgjova një za prej qiellit qi më thoshte: Shkruei. Lum ata të vdekunë qi vdesinë mbë Zotinë çë tashi. Po, thotë Shpirti, qi të prahenë prej mundievet veta, edhe punët' e atyneve u venë mbrapa bashkë.

¹⁴ Edhe pashë, edhe nje një re e bardhë, edhe mbi ret *ishte* ndenjunë një qi gjante porsì bir njeriut, edhe kishte mbi kryet të vet një kunorë t'artë, edhe n'dorë të vet një drapën të prefëtë.

¹⁵ Edhe një tietër' engjullë duel prej tempullit tue thërritunë me za të math mb'ate qi ishte ndenjunë mbi ret: Dërgo drapëninë tat, edhe korr, sepse të erdhi ora me korrë, sepse u tha të korrët' e dheut.

¹⁶ Edhe ai qi ishte ndenjunë mbi ret, vuni drapënin' e vet mbi dhet, edhe dheu u korr.

¹⁷ Edhe një tietër' engjullë duel prej tempullit *qi ashtë* ndë qiell, edhe kishte edhe ai një drapën të prefëtë.

¹⁸ Edhe nji tietër' engjullë duel prei theroresë, i cilli kishte pushtet mbi ziarrmt; edhe thërriti me za të math mb'ate qi kishte drapënin' e prefëtë, tue thanë: Dërgo drapëninë tat të prefëtinë, edhe viel rrusht' e veshtit dheut, sepse u poqnë rrusht' e ati.

¹⁹ Edhe engjulli vuni drapënin' e vet ndë dhët, edhe vuel veshtin' e dheut, edhe vuni *rrushtë* ndë gaviç të zemërimit Hyjit.

²⁰ Edhe gaviçi u shkel përjashta qytetit, edhe duel gjak prei gaviçit, qysh mbë frenat të kualvet, qysh nji mijë e gjashtë qind stade *lark*.

KAPTINA XV.

¹ Edhe pashë nji tietërë shenjë të madhe edhe të mërekullueshime ndë qiellt, shtat' engjuy qi kishinë shtatë plagët' e mbrapëme, sepse nd'ato u mbarue zemërimi i Hyjit.

² Edhe pashë porsi nji det gastareje përziem me ziarrm, edhe ata qi mundën bishënë, edhe figuren' e asai, edhe shenjën' e asai, *edhe* numërin' e emënit asai, se po rrijsinë mbi dhët të gastareshë, edhe kishinë qithara të Hyjit.

³ Edhe këndoishinë kanken' e Moiseut shërbëtorit Hyjit, edhe kankën' e Qengjit, tue thanë: Të mëdha edhe të mërekullueshime *janë* punët' e tua, o Zoti Hyj gjithë-pushtetësi; të dreita edhe të vërteta *jan'* udhët' e tua, o Riga e shenjtënavet.

⁴ Cilli s'do të ketë frikë tyi, o Zot, edhe do të lavdojë emëninë tat, sepse *ti* vetëmë *je* shenjt, sepse gjithë kombetë kanë me ardhun' e kanë me adhuruem përpara teje, sepse gjyqet' e tu u diftuenë.

⁵ Edhe mbaskëndai pashë, edhe nje tek u çel tempulli i tendësë deshmimit ndë qiellt.

⁶ Edhe duelnë prei tempullit të shtat' engjujtë qi kishinë të shtatë plagëtë, veshunë me li të pastër e të ndritshim, edhe ngjeshunë për krahanuer breza t'artë.

⁷ Edhe nji prei të katër shtazëvet u dha të shtat' engjujvet shtatë kupa t'arta mbushunë me zemërimin' e Hyjit qi rron ndë jetët të jetëvet.

⁸ Edhe tempulli u mbush me tym prei lavdisë Hyjit, edhe prei fuqis' ati; edhe askushi s'mundei me hymë ndë tempullë, qysh sa të mbarohenë të shtatë plagët' e të shtat' engjujvet.

KAPTINA XVI.

¹ Edhe ndëgjova nji za të math prei tempullit qi u thoshte të shtat' engjujvet: Shkoni e derthni kupat' e zemërimit Hyjit mbë dhët.

² Edhe vote i pari, edhe derdhi kupën' e vet mbë dhët; edhe u ba plag' e keqe edhe e ligë mb'ata njerëzit qi kishinë shenjën' e bishësë, edhe mb'ata qi adhuroishinë figuren' e asai.

³ Edhe i dyti engjullë derdhi kupën' e vet ndë det, edhe u ba porsi gjak të vdekuni, edhe vdiq qish-do frym' e gjallë *qi ishte* ndë det.

⁴ Edhe i treti engjullë derdhi kupën' e vet ndëpër lumnat edhe ndëpër gurret e ujënavet, edhe u ba gjak.

⁵ - Edhe ndëgjova engjullin' e ujënavet qi thoshte: I dreitë *je* ti, o Zot qi je, edhe qi ishie, edhe i shenjtënueshimi, sepse gjukove këto,

⁶ sepse derthnë gjak shenjtëdash edhe profetëdash, edhe u dhe gjak me pimë, sepse janë të vëjefshim.

⁷ - Edhe ndëgjova nji tietër prei theroresë qi thoshte: Po, o Zoti Hyj gjithë-pushtetësi, të vërteta edhe të dreita *janë* gjyqet' e tu.

⁸ Edhe i katërti engjullë derdhi kupën' e vet mbë diellt, edhe iu dha *pushtet* me diegunë njerëzitë me ziarrm.

⁹ Edhe njerëzit' u doqnë me një vapë të madhe, edhe nemnë emënin' e Hyjit qi ka pushtet mbi këto plagë, edhe nuk' u penduenë me i dhanë lavdi ati.

¹⁰ Edhe i pesëti engjullë derdhi kupën' e vet mbi shkamtë të bishësë, edhe u errësue regjënja e asai, edhe përtypshinë gjuhënat' e veta prej së dhimtunit,

¹¹ edhe nemnë Hyjin' e qjellit prej së dhimtunavet veta, edhe prej plagëvet veta, edhe nuk' u penduenë prej punëvet veta.

¹² Edhe i gjashti engjullë derdhi kupën' e vet mbi lumin' e math Efratinë; edhe ujët' e ati u tha, qi të bahetë gati udha e rigavet qi janë prej së lemesë diellit.

¹³ Edhe pashë tre shpirtëna të ndytë qi gjajinë pors bretkosa *qi dilshinë* prej gojëse dreqit, edhe prej gojëse bishësë, edhe prej gojëse profet-rrenësit.

¹⁴ Sepse janë shpirtëna diajsh qi bajënë shenje, të cillëtë dalinë te rigat e dheut edhe të gjithë botësë, për me mbëledhun' ata për luftën' e asai ditësë madhe të Hyjit Gjithë-pushtetësit.

¹⁵ (Një te vij pors viedhës, lum ai qi rri squtë, edhe ruen petëkat' e veta, qi të mos eci sveshunë, e të shofinë shumtin' e ati).

¹⁶ Edhe i mbëltho ata ndë vend qi quhetë Hebraisht Armageddon.

¹⁷ Edhe i shtatti engjullë derdhi kupën' e vet nd'erët; edhe duel një zan' i math prej tempullit qjellit, kah shkambi, qi thoshte: U ba.

¹⁸ Edhe u banë zana, e bumbullima, edhe u ba një dhe-lëkundie e madhe, qi s'që bamë sa ishinë njerëzitë mbë dhet, kaqi fort një dhe-lëkundie e madhe.

¹⁹ Edhe qyteti i math u da mbë tri piesa, edhe qytetet' e kombëvet ranë; edhe i ra ndër mend përpara Hyjit Babylona e madhe, qi t'i api potirin' e venësë zemërinë mënisë vet.

²⁰ Edhe qish-do ujdhësë iku, edhe maletë s'u gjetenë.

²¹ Edhe një breshën i math, porsa një taland, sdripi prej qielli mbi njerëzit; edhe njerëzitë nemnë Hyjinë për plagën' e breshënit, sepse plaga e ati ishte fort e madhe.

KAPTINA XVII.

¹ Edhe erdhi një prej atyne shtat' engjujvet qi kishinë shtatë kupatë, edhe foli bashkë me mue, e më tha: Eja, kam me të diftueu gjyqin' e kurvësë madhe, qi ashtë ndenjünë mbi ujënat' e shuma,

² qi kurvënuenë bashkë me ate rigat' e dheut, edhe ata qi rrinë mbë dhet u dejtnë prej venësë kurvënis' asai.

³ Edhe më çoi me frymë ndë një vend të shkretë, edhe pashë një grue qi po rrinte përmbi një bishë të kuqe, qi ishte plot me emëna të nemunish, e kishte shtatë krenë e dhetë brina.

⁴ Edhe grueja ishte veshunë me porfyrë e me të kuq, edhe përaruem me ar e me gur të nderëshim e me margaritarë, e kishte n'dorë të vet një potir t'artë mbushunë me ndynësina e me pujanësina të kurvënisë vet,

⁵ edhe ndë ballt të vet kishte shkruem një emënë: *Myster. Babylona e madhe, e ama e kurvarëvet*, edhe ndynësinavet dheut.

⁶ Edhe pashë gruenë deitunë prej gjakut shenjtnënavet, edhe prej gjakut martyrëvet lesuit; edhe kur pash' ate, u mërekullova me mërekulli të madhe.

⁷ Edhe engjulli më tha: Përse u mërekullove, unë kam me të thanë *mysterin'* e gruesë, edhe të bishësë qi bar ate, qi ka shtatë krenë, edhe dhetë brinatë.

⁸ - Ate bishënë qi pe, ishte, edhe nuk' ashtë, edhe do të dali prej abyssit, e të shkojë për të hupunë; edhe do të mërekullohen' ata qi rrinë mbë dhet, të cillëvet emënatë nukë janë shkruem ndë libër të jetësë çë kurë se ashtë ngrefunë bota, kur të shofin' ate bishënë qi ishte, edhe nuk' ashtë, edhe ndonëse ashtë.

⁹ Këtu *ashtë* mendia kush të ketë dituni. Shtatë krenëtë janë shtatë maletë, atie ku rri grueja mb'ato.

¹⁰ Edhe janë shtatë riga: të pesëtë ranë, edhe njiani ashtë, tietëri edhe s'ka ardhunë, edhe kur të vijë, ka me mbetunë pak *kohë*.

¹¹ Edhe *ajo* bisha qi ishte, edhe nuk' ashtë, edhe ai asht' i tetti, edhe ashtë prei shtatësh, edhe shkon për të hupunë.

¹² Edhe dhetë brinatë qi pe, janë dhetë riga, të cillët' edhe s'kanë marrë regjëni, por marrinë pushtet porsì riga një orë bashkë me bishënë.

¹³ Këta kanë një mend, edhe kanë me dhanë n'dorë të bishësë fuqin' edhe pushtetin' vet.

¹⁴ Këta kanë me luftuem me Qengjinë, edhe Qengji ka me i mundunë, sepse ashtë Zoti i zotënavet, edhe Riga i rigavet; edhe ata *qi janë* bashkë me ate, *janë* të thërritun' edhe të sgjedhun' edhe besëtarë.

¹⁵ Edhe më thotë: Ata ujënatë qi pe, atie ku rri kurva, janë popuj, e gjindie, e kombe, e gjuhëna.

¹⁶ Edhe ata dhetë brinatë qi pe mbi bishënë, këta do të kenë mëni kurvënë, edhe do ta bajënë të shkretë edhe lakuriq, edhe do të hanë mishnat' e asai, edhe ate kanë me e diegunë ndë ziarm.

¹⁷ Sepse Hyji dha ndë zemërat t'atyneve me bamë mendin' e ati, edhe me u bamë me një mend, edhe me dhanë regjënin' e vet te bisha, qysh sa të mbarohenë fjalët' e Hyjit.

¹⁸ Edhe *ajo* grueja qi pe, ashtë qyteti i math qi ka regjëni mbi rigat' e dheut.

KAPTINA XVIII.

¹ Edhe mbaskëndai pashë një engjullë tue sdripunë prei qielli, qi kishte pushtet të math; edhe dheu u ndriçue prei lavdis' ati.

² Edhe thërriti fort me za të math, e tha: "Ra, ra Babylona" e madhe, edhe u ba të ndenjurit' e diajvet, edhe burgu i qish-do farë shpirti të ndytë, edhe burgu i qish-do farë shpende të ndytë, e të marrëme mëni,

³ sepse gjithë kombetë pinë prei venësë zemërimit kurvënis' asai, edhe rigat' e dheut kurvënuenë bashkë me ate, edhe tregjetarët' e dheut u banë të pasunë prei fuqisë dëshërimit asai.

⁴ Edhe ndëgjova një tietër za prei qielli qi thoshte: Delni prei asai, populli em, qi të mos keni pjesë ndër fajet t'asai, edhe qi të mos merrni prei plagëvet asai,

⁵ sepse fajet' e asai e mbërrinë qysh mbë qiell, edhe Hyji kujtoi të paudhat' e asai.

⁶ Pagueuia asai sikurse edhe *ajo* ua pagoi juve, edhe paguenia asai dy fijs mbas punëvet asai; me ate potirinë qi qiti, qitnia dy fijs.

⁷ Sa lavdoi vetëvetëhenë edhe nxuer dëshëriminë, kaqi mundim e vajë epni asai, sepse thotë me zemërn' e vet: Po rrij regjëneshë, edhe nukë jam e ve, edhe s'kam me bamë vajë.

⁸ - Përandai një ditë kanë për me i ardhunë plagët' e asai, vdekë edhe vajë edhe zi *buke*; edhe ka me u diegunë ndë ziarm, sepse Zoti Hyj qi gjukon ate *asht'* i fortë.

⁹ Edhe kanë me qjamë për ate, e kanë me u ndukunë për ate rigat' e dheut, ata qi kurvënuen' edhe nxuernë dëshëriminë bashkë me ate, kur të shofinë tymin' e të diegunit asai,

¹⁰ ndenjun' *ata* prei së largu prei frikësë mundimit asai, tue thanë: Mier, mier qytet' i math, Babylona, qytet' i fortë, se gjyqi yt erdhi për një orë.

¹¹ Edhe tregjetarët' e dheut qajën' e bajënë vajë, se askushi s'u blen ma barrët' e atyne:

- ¹² barrë ari e argjandi, e gurë të nderëshimish, e margaritarësh, e pëlhure të hollë, e porfyre, e mëndafshi, e të kuqeje, edhe qish-do dru thjine, e qish-do enë elefantinë, e qish-do enë prei druje të nderëshime, e rami, e hekuri, e mermeri,
- ¹³ edhe kanellë, e qemna, e voj ere, e livan, e venë, e voj, e semidhallë, e grunë, edhe gja të gjalla, e dhen, e kual, e qerre, e shërbëtorë, e shpirtëna njerëzish.
- ¹⁴ Edhe pemët' e dëshërimit shpirtit t'yt iknë prei teje, edhe gjithë të majëmet' e të shkëlqyeshimet' iknë prei teje, edhe s'ke për me i gjetunë ma.
- ¹⁵ Tregjetarët' e këtyneve qi u banë të pasunë prei asai, kanë me ndenjunë prei së largu prei frikësë mundimit asai, tue qjam' e tue bamë vajë,
- ¹⁶ e tue thanë: Mier, mier qytet' i math, qi ishte veshunë me vishnje e me porfyre e me të kuq, edhe përaruem me ar e me gurë të nderëshim e me margaritarë, sepse për një orë u shkretue kaqi gja.
- ¹⁷ Edhe qish-do guvernor barke, edhe qish-do shumicë *qi ashtë* mbi barkët, e detarë, edhe gjithë sa punojënë detinë ndenjunë për së largu,
- ¹⁸ edhe thërritshinë, kur shifshinë tymin' e së diegëmes' asai, tue thanë: Cilli qe pors i ky qytet' i math?
- ¹⁹ Edhe hohtnë plahunë mbi krenët të vet, edhe thërritshinë tue qjam' e tue bamë vajë, e thoshinë: Mier, mier qytet' i math, qi nd'ate u banë të pasunë prei nderit asai gjith' ata qi kishinë barka ndë det; për një orë u shkretue.
- ²⁰ Gëzohu për ate, o qiell, edhe shenjtënit' apostuj edhe profetënitë, sepse Hyji gjukoi gjyqinë tuei kundrë asai.
- ²¹ Edhe një engjull' i fortë ngriti një gur, porsa një gur mullinë të math, edhe e hodhi në det, tue thanë: Kështu do të hidhetë me hof Babylona qytet' i math, edhe s'ka me u gjetunë ma.
- ²² Edhe za qitharorësh e musikorësh e fyllorësh e trumbetë-ranësish s'kanë me u ndëgjuem ma te ti; edhe qish-do mieshtër prei qish-do farë mieshtrie s'ka me u gjetunë ma te ti; edhe za mullini s'ka me u ndëgjuem ma te ti;
- ²³ edhe dritë kandili s'ka me ndritunë ma te ti; edhe za dhandërr i nuseje s'ka me u ndëgjuem ma te ti, sepse tregjetarët' e tu ishinë të mëdhejt' e dheut, sepse gjithë kombet' u gënjenë prei magjisë s'ate.
- ²⁴ Edhe nd'ate u gjet gjak profetënash, edhe shenjtënash, edhe gjith' atyneve qi janë therunë mbë dhet.

KAPTINA XIX.

- ¹ Edhe mbasandai ndëgjova pors i një za të math shumë gjindie ndë qiell, qi thoshte: Alleluia, shpëtimi e lavdia e nderi e fuqia *qoftë* mbë Zotinë Hyjinë t'anë,
- ² se gjyqet' e ati janë të vërteta edhe të dreita, sepse gjukoi kurvën' e madhe, qi vduer dhenë me kurvënin' e vet, edhe muer shpagim prei dorës' asai për gjakun' e shërbëtorëvet vet.
- ³ Edhe për së dyti thanë: Alleluia. Edhe tymi i asai hypën ndë jetët të jetëvet.
- ⁴ Edhe ranë të njizet e katër pleqtë, edhe të katër shtazëtë, e adhurenë Hyjinë qi rrinte mbë shkamt, tue thanë: Amen. Alleluia.
- ⁵ Edhe duel një za prei shkambit, tue thanë: Lavdoni Hyjinë t'anë gjithë shërbëtorët' e ati, edhe ata qi kanë frikë ate, edhe të vegjël' e të mëdhej.
- ⁶ Edhe ndëgjova pors i një za shumë gjindie, edhe pors i një za shumë ujënash, edhe pors i një za bumbullimash të forta, qi thoshinë: Alleluia, se regjënoi Hyji Gjithë-pushtësi.
- ⁷ Le të gëzohemi e le të gazmohemi, edhe le t'i apimë lavdi ati, sepse erdhi darsëma e Qengjit, edhe grueja e ati bani gati vetëvetëhenë.
- ⁸ Edhe iu dha asai qi të vishetë me vishnje të pastër e të ndritshime, sepse vishnja ashtë dreitëniat' e shenjtënavet.

⁹Edhe më thotë: Shkruei, lum ata qi janë thirrurë ndë darkë të darsmësë Qengjit. Edhe më thotë: Këto janë fjalët' e vërteta të Hyjit.

¹⁰Edhe rashë ndër kambë t'ati për me e adhuruem, edhe ai më thotë: Shiko mos *bajsh këte*, sepse unë jam një shërbëtuer shoqi yt edhe i vëllazënëvet tu qi kanë deshmin' e lesuit, *por* adhuo Hyjinë, sepse deshmia e lesuit ashtë shpirti i profezisë.

¹¹Edhe pashë qiellinë hapunë, edhe nje një kal i bardhë, edhe ai qi rrinte mb'atë qjuhei Besëtar edhe i Vërtetë, edhe gjukon e lufton me dreitëni.

¹²Edhe syt' e ati *ishinë* porsi flakë ziarmi, edhe mbi krye t'ati *kishte* shumë kunora; edhe kishte shkruem një emënë, të cillin' askushi s'e di, veç ati.

¹³Edhe ishte veshunë me një petkë ngjyem ndë gjak; edhe emëni i ati qjuhetë Fjala e Hyjit.

¹⁴Edhe ushtëriatë qi ishinë ndë qiell e merrshinë mbrapa *hipunë* mbi kual të bardhë, e veshunë me vishnje të bardhë edhe të pastër.

¹⁵Edhe prei gojës' ati dilte një shpat' e prefëtë, qi t'u bierë kombevet me ate; edhe ai "ka me kullotun' ata me shkop të hekurte". Edhe ai shkel gaviçin' e venësë zemërimit edhe mënisë Hyjit Gjithë-pushtetësit.

¹⁶Edhe mbi petëkun' e mbi kofshët të vet ka shkruem emëninë: Riga i rigavet edhe Zoti i zotënavet.

¹⁷Edhe pashë një engjullë qi rrinte ndë diellit; edhe thërriti me za të math, e u tha shpendëvet qi fluturojinë ndë miedis të qiellit: Eni edhe u mbëlithni ndë darkë të Hyjit math,

¹⁸qi të hani mishna rigash, e mishna urdhën-mijësh, e mishna të fortësh, e mishna kualsh, edhe atyneve qi janë ndenjune mb'ata, edhe mishna qish-do farë njerëzish të lirësh e shërbëtorësh, edhe të vegjëlsh e të mëdhejsh.

¹⁹Edhe pashë bishën' edhe rigat' e dheut, edhe ushtëriat' e atyneve mbëledhunë qi të bajënë luftë me ate qi rrinte mbi kalt, edhe me ushtërin' e ati.

²⁰Edhe u zu bisha, edhe bashkë me ate profet-rrenësi, ai qi bani shenjetë përpara asai, me të cillatë gënjeu ata qi muernë shenjën' e bishësë, edhe adhuruenë figuren' e asai; të dy u hothnë të gjallë ndë kënetë të ziarmit qi digjetë me surfullë.

²¹Edhe të tietër' u vranë me shpatën' e ati qi rrinte mbi kalt, qi dilte prei gojës' ati; edhe gjithë shpendët' u nginjë prei mishnash atyneve.

KAPTINA XX.

¹Edhe pashë një engjullë tue sdripunë prei qielli, qi kishte çelsin' e abyssit, edhe vargun' e math n'dorë të vet.

²Edhe zuni dreqinë, gjarpënin' e motshim, i cilli ashtë Dialli edhe Satanai, edhe e lidhi ate një mijë viet.

³Edhe e hodhi ndë abyssë, edhe e mbylli, edhe vuni bulë sipër ati, qi të mos gënjejë ma kombetë, qysh sa të mbarohenë të një mijë viet; edhe mbasandai duhetë të sgjidhetë pak kohë.

⁴Edhe pashë shqembe, edhe ndenjune mb'ato, edhe u dha atyneve gjyq; edhe *pashë* shpirtënat' e atyneve qi ishinë copëzue për deshmin' e lesuit, edhe për fjalën' e Hyjit, edhe ata qi nuk' adhuruenë bishënë, as figuren' e asai; edhe nukë muernë shenjë ndë ball të vet edhe n'dorë të vet; edhe rruen' e regjënuenë bashkë me Krishtinë për një mijë viet.

⁵Edhe të vdekunit' e tierë nuk' u ngjallnë qysh sa të mbushenë të një mijë viet; ajo asht' e ngjallëmeja parë *prei së vdekunish*.

⁶ I lumun' edhe shenjt asht' ai qi ka piesë mbë të ngjallëmen' e parë; vdek' e dytë s'ka pushtet mbi këta, por kanë me qenunë priftënit' e Hyjit edhe të Krishtit, edhe kanë me regjenuem bashkë me ate një mijë viet.

⁷ Edhe kur të mbarohenë të një mijë viet, ka me u sgjdhunë Satanai prei burgut vet,

⁸ edhe ka me dalunë për me gënjem kombetë qi gjindenë mbë katër kantet' e dheut, Gogun' edhe Magogunë, qi t'i mbëledhi mbë luftë; numëri i atyneve ashtë porsu ran' e detit.

⁹ Edhe hipnë mbë gjanësinët të dheut, edhe rrethuen' ushtërin' e shenjtënavet, edhe qytetin' e dashunë; edhe sdripi ziarrm prei qiellit kah Hyji, edhe i hangër.

¹⁰ Edhe dialli ai qi gënjente ata, u hoth ndë kënetë të ziarrmit e të surfullit, atie ku ashtë bisha edhe profet-rrenësi; edhe kanë me u munduem me nat' e me ditë ndë jetët të jetëvet.

¹¹ Edhe pashë një shkamp të bardhë të math, edhe ate qi rrinte mb'ate, prei faqes' ati iku dheu edhe qielli, edhe nuk' u gjet vend për ata.

¹² Edhe pashë të vdekunitë të vegjël' e të mëdhej, ndenjunë përpara Hyjit, edhe librat' u hapnë; edhe u hap një libër tietër, qi ai asht' i jetësë; edhe u gjukuenë të vdekunitë prei asosh qi ishinë shkruem ndë librat, mbas vepërash atyne.

¹³ Edhe deti dha të vdekunitë qi kishte përmbrenda, edhe vdeka edhe ferri dhanë të vdekunitë qi patnë përmbrenda atyneve, edhe u gjukuenë gjithë-se-cilli mbas vepërash vet.

¹⁴ Edhe vdeka edhe ferri u hothnë ndë kënetë të ziarrmit; këjo ashtë vdek' e dytë.

¹⁵ Edhe ai qi s'u gjet shkruem ndë libër të jetësë, u hoth ndë kënetë të ziarrmit.

KAPTINA XXI.

¹ Edhe pashë një qiell të ri edhe një dhe të ri, sepse qiell' i parë edhe dheu i parë shkoi, edhe deti nuk' ashtë ma.

² Edhe unë Gjionni pashë qytetinë shenjt, Ierusalemën' e re, tue sdripunë prei qiellit kah Hyji, bamë gati porsu nusen' e stolisëme për burrin' e vet.

³ Edhe ndëgjova një za të math prei qielli qi thoshte: Nje tenda e Hyjit bashkë me njerëzit, edhe ka me ndenjunë bashkë me ata; edhe ata kanë me qenunë populli i ati, edhe Hyji ka me qenunë bashkë me ata Hyji i atyne.

⁴ Edhe Hyji ka me mpëshimë qish-do lot prei syvet atyne, edhe vdeka s'ka me qenunë ma; as vajë, as të thërritunë, as të dhimbunë, s'ka me qenunë ma, sepse të paratë shkuenë.

⁵ Edhe tha ai qi ishte ndenjunë mbë shkamt: Qe të gjitha tek i baj të ra. Edhe më thotë: Shkruei, sepse këto fjalë janë të vërtetë edhe të zana besë.

⁶ Edhe më tha: U ba; unë jam Alfa edhe Omega, e filluemeja edhe e mbaruemeja. Unë kam me i dhan' ati qi ka et prei gurrësh ujit gjallë të jetësë dhunëti.

⁷ Ai qi mund ka me trashiguem të gjitha, edhe kam me qenunë tek ai Hyj, edhe ai ka me qenunë tek unë bir.

⁸ Edhe frikësit e të pabesët' e të ndytët' e gjak-bamësit' e kurvarët' e magjistarët' e idhullatrët' e gjithë rrenësitë kanë me pasunë piesën' e vet ndë kënetët qi digjetë me ziarrm e me surfullë, qi ajo ashtë vdek' e dytë.

⁹ Edhe erdhi tek unë një prei shtat' engjujvet qi kishinë të shtatë kupatë mbushunë me të shtatë plagët' e mbrapëme, edhe foli bashkë me mue tue thanë: Eja, të diftoj tyi nusenë, gruen' e Qengjit.

¹⁰ Edhe më pruni me frymë mbë një mal të math e të naltë, edhe më diftoi qytetin' e math, Ierusalemën' e shënjtënueshime, tue sdripunë prei qiellit kah Hyji, qi kishte lavdin' e Hyjit;

¹¹ Edhe të ndritunit' e asai gjante me gur fort të nderëshim, porsi gur laspide qi shkëlqen si krystallë.

¹² Edhe kishte *nji* mur të math edhe të naltë, edhe dy-mbë-dhetë dyer, edhe mbë dyert dy-mbë-dhet' engjuj, edhe emëna shkruem përsipër, të cillatë janë të dy-mbë-dhetë faravet e të bijve Israelit.

¹³ Prei së lemesë *diellit* tri dyer, prei *anësë* borësë tri dyer, prei *anësë* mies-ditësë tri dyer, prei së perëndumesë *diellit* tri dyer.

¹⁴ Edhe muri i qytetit kishte dy-mbë-dhetë themele, edhe nd'ato *ishin'* emënat' e të dy-mbë-dhet' apostujvet Qengjit.

¹⁵ Edhe ai qi fliste bashkë me mue kishte *nji* kallam t'artë, qi të masi qytetin' edhe dyert' e ati edhe murin' e ati.

¹⁶ Edhe qyteti ashtë me katër kante, edhe ashtë sa i gjatë edhe aqi i gjanë; edhe mati qytetin me kallaminë, qysh mbë dy-mbë-dhetë mijë stade; gjatësina edhe gjanësina edhe naltësina e ati janë si *nji-nji*.

¹⁷ Edhe mati murin' e ati, *nji* qind e katër-dhet' e katër kutë, mbas matiesë njeriut, qi do me thanë t'engjullit.

¹⁸ Edhe ndërtesa e murit ati *ishte* iaspidë, edhe qyteti ar i këthiellëtë, qi gjante me gastare të këthiellëtë.

¹⁹ Edhe themelet' e murit qytetit *ishinë* stolisunë me qish-do gurë të nderëshim: themel i parë ishte iaspidë, i dyti sapfeir, i treti halqedon, i katërti smaragdë,

²⁰ i pesëti sardonyk, i gjashti sardi, i shtatti gur-artë, i tetti beryll, i nanti topazi, i dhetti amethyst.

²¹ Edhe të dy-mbë-dhetë dyert' *ishinë* dy-mbë-dhetë margaritarë, gjithë-se-cilla derë ishte prei *nji* margaritari; edhe rruga e qytetit *ishte* ar i këthiellëtë, porsi gastareja qi shkëlqen.

²² Edhe s'pashë tempullë nd'ate, sepse Zoti Hyj gjithë-pushtetësi edhe Qengji ashtë tempull' i ati.

²³ Edhe qyteti s'ka nevojë për diell, as për hanë, qi të ndrisinë nd'atë, sepse lavdia e Hyjit ndriti ate, edhe kandili i ati *ashtë* Qengji.

²⁴ Edhe kombetë qi janë shpëtuem kanë me ecunë ndëpër dritë t'ati; edhe rigat' e dheut bijënë lavdin' edhe nderin' e vet mb'atë.

²⁵ Edhe dyert' e ati s'kanë me u mbyllunë ditënë, sepse natë s'ka me qenunë mb'ate.

²⁶ Edhe kanë me prumë lavdin' edhe nderin e kombevet mb'ate.

²⁷ Edhe s'ka me hymë mb'ate qish-do gja qi pugan, edhe ban të ndytë, edhe rrenë, veç ata qi janë shkruem ndë libër të jetësë Qengjit.

KAPTINA XXII.

¹ Edhe më diftoi *nji* lum të këthiellëtë me ujë të jetësë, të shkëlqyeshim porsi krystallë, edhe delte prei shkambit Hyjit, edhe Qengjit.

² Ndë miedis të rrugësë *qytetit* edhe mb'-at'-anë e mbë-kët'-anë lumit ishte druja e jetësë, qi ban dy-mbë-dhetë pemë, për qish-do muej ban pemën' e vet; edhe gjethet' e drusë janë për të shëndoshunit e kombevet.

³ Edhe qish-do mallëkim s'ka me qenunë ma; edhe shkamb' i Hyjit edhe i Qengjit ka me qenunë nd'ate, edhe shërbëtorët' e ati kanë me u lutunë.

⁴ Edhe kanë me pamë faqen' e ati, edhe emëni i ati *ka me qenunë* ndë ballënat t'atyne.

⁵ Edhe natë s'ka me qenun' atie, edhe s'kanë nevojë për kandil e për dritë dielli, sepse Zoti Hyj ndrit ata; edhe kanë me regjënuem ndë jetët të jetëvet.

⁶ Edhe më tha: Këto fjalë janë të zana besë edhe të vërteta; edhe Zoti Hyj i profetënavet shenjtënueshim dërgoi engjullin' e vet për me u diftuem shërbëtorëvet vet sa duhenë me u bamë për së shpeiti.

⁷ - Nje te vij shpeit, lum ai qi ruen fjalët' e profezisë këti libri.

⁸ Edhe unë Gjionni *jam* ai qi pashë këto edhe qi ndëgjova; edhe kur ndëgjova edhe pashë, rashë me adhuruem përpara kambëvet ati engjullit qi më diftonte këto.

⁹ Edhe ai më thotë: Shiko mos *bajsh këte*, sepse jam shërbëtuer shoqi yt, edhe i vëllazënavet tu profetënavet, edhe i atyneve qi ruejënë fjalët' e këti libri, *por* adhuro Hyjinë.

¹⁰ Edhe më thotë: Mos bulosish fjalët' e profezisë këti libri, sepse koha ashtë ngjat.

¹¹ Ai qi ban dam, le të bajë dam edhe ma; edhe ai qi asht' i shgrytë le të shgryhet' edhe ma; edhe i dreiti le të dali i dreitë edhe ma; edhe shenjti le të shenjtënohet' edhe ma.

¹² Edhe nje te vij shpeit; edhe paga eme *ashtë* bashkë me mue, qi t'ia paguej gjithë-se-cillit sikurse ka me qenunë puna e ati.

¹³ Unë jam Alfa edhe Omega, e filluemeja edhe e mbarumeja, i pari edhe i mbrapëni.

¹⁴ Të lumunë *jan'* ata qi bajën' urdhënimet e ati, qi të kenë pushtet mbi drun' e jetësë, edhe të hyjënë ndëpër dyert ndë qytet.

¹⁵ Edhe jashtë *janë* qent' e magjistarët' e kurvarët' e idhullatrëtë, edhe kush-do qi don edhe ban rrenënë.

¹⁶ Unë Ilesui dërgova engjullinë t'em me deshmuem te ju për këto mbë kishat; unë jam rranja edhe fara e Davidit, ylli i ndritshim edhe i mengesëjesë.

¹⁷ Edhe Shpirti edhe nuseja thonë: Eja. Edhe ai qi ndëgjon, le të thotë: Eja, edhe ai qi ka et, le të vijë; edhe ai qi don, le të marri dhunëti ujët' e jetësë.

¹⁸ Sepse ap deshmi mbë gjithë-se-cillinë qi ndëgjon fjalët' e profezisë këti libri. Ndë shtoftë kushi mbë këto, Hyji ka për me i shtuem ati plagëtë *qi janë* shkruem ndë këte libër.

¹⁹ Edhe ndë hiektë kushi prei fjalëvet librit kësai profezie, Hyji ka për me hiekunë piesën' e ati prei librit jetësë, edhe prei qytetit shenjtënueshim, edhe prei asosh *qi janë* shkruem ndë këte libër.

²⁰ Edhe ai qi deshmon për këto thotë: Po, vij shpeit. Amen. Po, eja, o Zoti Ilesu.

²¹ Hiri i Zotit t'ynë Iesu Krisht *qoftë* bashkë me ju të gjithë. Amen.